



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 369

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 13 mai 2016

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
92.	— Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 6/2016 pentru modificarea art. 28 alin. (4 ¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2009 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România	2	
498.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 6/2016 pentru modificarea art. 28 alin. (4 ¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2009 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România	2	
★			
93.	— Lege pentru modificarea art. 33 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	3	
499.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea art. 33 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	3	
★			
94.	— Lege pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere	4	
500.	— Decret privind promulgarea Legii pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere.....	4	
★			
95.	— Lege privind înființarea Agenției Naționale pentru Aarii Naturale Protejate și pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice	5–6	
501.	— Decret pentru promulgarea Legii privind înființarea Agenției Naționale pentru Aarii Naturale Protejate și pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice		6
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
		Decizia nr. 114 din 3 martie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. g) și art. 91 alin. (1), (3), (4), (5) și (6) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, precum și ale art. 25 alin. (2), (3) și (4) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative	7–9
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
346.	— Hotărâre privind limitarea conținutului de sulf din combustibilii lichizi		10–15
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI			
11.	— Circulară privind lansarea în circuitul numismatic a setului de monetărie cu tema <i>80 de ani de la inaugurarea Muzeului Național al Satului „Dimitrie Gusti”</i>		16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

**privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 6/2016
pentru modificarea art. 28 alin. (4¹) din Ordonanța de urgență
a Guvernului nr. 49/2009 privind libertatea de stabilire
a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii
în România**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 6 din 27 ianuarie 2016 pentru modificarea art. 28 alin. (4¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2009 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România, adoptată în temeiul art. 1 pct. VI.1 din Legea nr. 346/2015 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 28 ianuarie 2016.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
**CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON
POPESCU-TĂRICEANU**

București, 11 mai 2016.
Nr. 92.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea
Ordonanței Guvernului nr. 6/2016 pentru modificarea art. 28
alin. (4¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2009
privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii
și libertatea de a furniza servicii în România**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 6/2016 pentru modificarea art. 28 alin. (4¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2009 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 11 mai 2016.
Nr. 498.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru modificarea art. 33 alin. (2) din Ordonanța de urgență
a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Alineatul (2) al art. 33 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

„(2) Semnalizarea lucrărilor care se execută pe drumurile publice este obligatorie. Aceasta este însoțită pe timpul nopții de lămpi cu lumină galbenă intermitentă sau în cascadă și se efectuează de către executantul lucrărilor, cu avizul poliției rutiere, astfel încât să asigure deplasarea în siguranță a tuturor participanților la trafic, conform reglementărilor în vigoare.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
**CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON
POPESCU-TĂRICEANU**

București, 11 mai 2016.

Nr. 93.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea art. 33 alin. (2)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002
privind circulația pe drumurile publice**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea art. 33 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 11 mai 2016.

Nr. 499.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 27/2011
privind transporturile rutiere**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Ordonanța Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 2 septembrie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. **La articolul 11, după litera o) se introduce o nouă literă, litera p), cu următorul cuprins:**

„p) transportul școlar, efectuat cu autobuze având inscripția «transport școlar», conform prevederilor art. 181.”

2. **După articolul 18 se introduce un nou articol, articolul 18¹, cu următorul cuprins:**

„Art. 18¹. — Prevederile privind accesul la transportul rutier de persoane în cont propriu se aplică și transportului cu autobuzele proprii ale unităților administrativ-teritoriale sau ale unităților de învățământ, având inscripția «transport școlar»,

utilizate exclusiv pentru transportul elevilor și cadrelor didactice, care efectuează acest transport din mediul rural către unitățile de învățământ din comună sau către unitățile de învățământ din mediul urban.”

3. **După articolul 81 se introduce un nou articol, articolul 81¹, cu următorul cuprins:**

„Art. 81¹. — Prin excepție de la prevederile art. 81, unitățile administrativ-teritoriale, precum și unitățile de învățământ care asigură transportul școlar din mediul rural către unitățile de învățământ din comună sau către unitățile de învățământ din mediul urban, cu autobuzele proprii având inscripția «transport școlar», sunt scutite de plata tarifelor pentru eliberarea documentelor prevăzute de prezenta ordonanță.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 11 mai 2016.

Nr. 94.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru completarea
Ordonanței Guvernului nr. 27/2011
privind transporturile rutiere**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 11 mai 2016.

Nr. 500.



PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind înființarea Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate și pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — (1) În vederea asigurării unei administrări unitare și eficiente a ariilor naturale protejate reglementate prin dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, se înființează Agenția Națională pentru Arii Naturale Protejate, instituție publică cu personalitate juridică, finanțată de la bugetul de stat și din venituri proprii, aflată în subordinea autorității publice centrale pentru protecția mediului, apelor și pădurilor.

(2) Agenția Națională pentru Arii Naturale Protejate asigură cadrul necesar pentru managementul ariilor naturale protejate prin:

- a) instituții publice aflate în subordine cu rol de administrare a ariilor naturale protejate;
- b) structuri de administrare special constituite aflate în relație contractuală, în coordonarea agenției;
- c) custodii aflate în relație contractuală, în coordonarea agenției.

(3) Instituțiile publice prevăzute la alin. (2) lit. a) cu rol de administrare a ariilor naturale protejate se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate, cu acordul autorității publice centrale pentru protecția mediului, apelor și pădurilor.

(4) De la data intrării în vigoare a prezentei legi, Agenția Națională pentru Arii Naturale Protejate se substituie în toate drepturile și obligațiile ce decurg din contractele, convențiile, înțelegerile, protocoalele privitoare la administrarea ariilor naturale protejate încheiate de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, apelor și pădurilor.

(5) Agenția Națională pentru Arii Naturale Protejate va asigura administrarea ariilor naturale protejate neatribuite la data intrării în vigoare a prezentei legi, până la constituirea instituțiilor publice din subordine, ori atribuirea acestora prin contracte de administrare sau custodie.

Art. 2. — Agenția Națională pentru Arii Naturale Protejate are următoarele atribuții principale:

- a) propune spre elaborare strategii și programe în domeniul ariilor naturale protejate, al speciilor de floră și faună protejate;
- b) verifică și avizează măsurile de conservare, planurile de management și regulamentele ariilor naturale protejate, pe care le înaintează, conform prevederilor legale, la autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, apelor și pădurilor, în vederea aprobării;
- c) coordonează și verifică implementarea de către structurile de administrare a planurilor de management și activităților aferente ariilor naturale protejate, asigurând monitorizarea specifică a capitalului natural, printr-un sistem unitar, informatizat de gestionare și actualizare a bazei de date electronice;
- d) stabilește și pune în practică criteriile de performanță pentru evaluarea administratorilor și custozilor ariilor naturale protejate;

e) asigură suportul tehnic necesar pentru fundamentarea actelor normative, a strategiilor și politicilor privind ariile naturale protejate, precum și armonizarea cu acquis-ul comunitar, convențiile, acordurile și tratatele la care România este parte.

Art. 3. — (1) Conducerea Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate este asigurată de un președinte, cu rang de secretar de stat, și doi vicepreședinți, cu rang de subsecretar de stat, numiți prin ordin al prim-ministrului.

(2) Structura organizatorică, atribuțiile și competențele Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale pentru protecția mediului, apelor și pădurilor, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. 4. — Agenția Națională pentru Arii Naturale Protejate este organizată astfel: aparat central și structurile teritoriale aflate în subordinea sa.

Art. 5. — În cadrul Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate se înființează și funcționează Colegiul Științific Național pentru Ariile Naturale Protejate, cu rol de autoritate științifică.

Art. 6. — Numărul de posturi alocate Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate este de minimum 90 pentru structura centrală și de minimum 400, dar nu mai mult de 30 de posturi pentru fiecare instituție publică aflată în subordine, cu rol de administrare a ariilor naturale protejate.

Art. 7. — Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, apelor și pădurilor va asigura integrarea strategiei de administrare a Rezervației Biosferei „Delta Dunării” cu politicile Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate.

Art. 8. — Calitatea de administrator sau custode poate fi dobândită doar de persoane juridice.

Art. 9. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 442 din 29 iunie 2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 17 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate, pentru ariile naturale protejate, declarate prin lege, prin hotărâre a Guvernului sau prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului, apelor și pădurilor;”.

2. La articolul 18 alineatul (1), literele a)–c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) structuri de administrare special constituite, cu personalitate juridică, aflate în subordinea Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate;

b) structuri de administrare special constituite, cu personalitate juridică, aflate în subordinea unor regii autonome, companii și societăți naționale, autorități ale administrației publice locale, servicii descentralizate ale administrației publice

centrale, instituții științifice de cercetare și de învățământ din sectorul public și privat, muzee, organizații neguvernamentale, constituite potrivit legii, și aflate în relație contractuală cu Agenția Națională pentru Arii Naturale Protejate;

b¹) structuri de administrare special constituite în cadrul instituțiilor de învățământ superior, al institutelor naționale de cercetare-dezvoltare, al stațiilor didactice experimentale, precum și al altor structuri de cercetare științifică din sectorul public și privat și al muzeelor, create în termen de maximum 6 luni de la atribuirea în administrare uneia dintre entitățile menționate anterior, și aflate în relație contractuală cu Agenția Națională pentru Arii Naturale Protejate;

c) structuri de administrare constituite în baza unor parteneriate publice sau public-private, în care Agenția Națională pentru Arii Naturale Protejate este partener prin instituții publice aflate în subordine; structurile de administrare se

află în relație contractuală cu Agenția Națională pentru Arii Naturale Protejate;”.

3. La articolul 18 alineatul (1), literele d) și e) se abrogă.

4. La articolul 20, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — (1) Custozii sunt persoane juridice care au calificarea, instruirea și mijloacele necesare pentru a stabili și aplica măsurile de protecție și conservare a bunurilor încredințate, conform contractului de custodie.”

5. La articolul 20, alineatele (2) și (3) se abrogă.

6. La articolul 56, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 56. — (1) De la data înființării Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate, în subordinea autorității publice centrale pentru protecția mediului apelor și pădurilor, atribuțiile legate de administrare vor fi preluate de către aceasta.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 11 mai 2016.

Nr. 95.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind înființarea Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate și pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind înființarea Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate și pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 11 mai 2016.

Nr. 501.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 114**

din 3 martie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. g) și art. 91 alin. (1), (3), (4), (5) și (6) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, precum și ale art. 25 alin. (2), (3) și (4) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. g) și art. 91 alin. (1), (3), (4), (5) și (6) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, precum și ale art. 25 alin. (2) și (3) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, excepție ridicată de Ion Dulduruc în Dosarul nr. 2.565/2/2013 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 916D/2015.

2. La apelul nominal răspunde, pentru partea Agenția Națională de Integritate, consilier juridic Vladimir Alexandru Ciobanu, cu delegație deșusă la dosar, lipsind autorul excepției. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că, la dosar, autorul excepției a depus o cerere prin care solicită judecarea cauzei în lipsă.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Agenției Naționale de Integritate, care solicită respingerea ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, deoarece funcțiile publice se exercită în condițiile legii, iar dispozițiile de lege criticate nu contravin Legii fundamentale. Invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie.

5. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă deciziile Curții Constituționale nr. 93 din 3 martie 2015 și nr. 347 din 7 mai 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

6. Prin Încheierea din 23 aprilie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 2.565/2/2013, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a**

dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. g) și art. 91 alin. (1), (3), (4), (5) și (6) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, precum și ale art. 25 alin. (2) și (3) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative. Excepția a fost ridicată de Ion Dulduruc, în calea de atac a recursului declarat împotriva unei sentințe civile prin care a fost respinsă acțiunea privind anularea unui raport de evaluare, întocmit de Agenția Națională de Integritate.

7. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că se impune interpretarea art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, iar dispozițiile cuprinse în art. 25 alin. (2) și (3) din Legea nr. 176/2010 sunt contrazise atât de prevederile alin. (4) al aceluiași articol, cât și de normele legale cuprinse în art. 91 din Legea nr. 161/2003. De asemenea consideră că dispozițiile de lege criticate adaugă la textul art. 121 din Constituție.

8. Autorul excepției apreciază că Decizia Curții Constituționale nr. 1.414 din 4 noiembrie 2009 face referire la distincția dintre funcțiile prevăzute în Constituție și cele prevăzute în legi. De asemenea arată că, „prin considerentele Deciziei nr. 460 din 13 noiembrie 2013, se evidențiază incompleta reglementare și se relevă confuziile care apar, în condițiile în care alineatele art. 25 din Legea nr. 176/2010 se contrazic între ele, din punct de vedere al unicității sancțiunii, dar și cu cele cuprinse în art. 91 din Legea nr. 161/2003, cu consecințe asupra judecării cauzei, a recursului declarat și a legalității și previzibilității normelor juridice”. Totodată, consideră că „insuficienta reglementare a noțiunii de incompatibilitate și de stabilire a regimului sancționator diferențiat, în raport de faptă și de interferența cu atribuțiile de primar ales, cu prejudiciul material creat de aplicarea nediferențiată, lipsa de proporționalitate între răspundere, în raport de natura penală sau administrativă a faptei imputabile persoanei evaluate, de pericolul social efectiv, sunt generate de o legislație incompletă și contradictorie”.

9. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și fiscal** își exprimă opinia în sensul că dispozițiile de lege criticate nu sunt contrare scopului legii și normelor constituționale, ci instituie o garanție a exercitării funcției publice, în condiții de imparțialitate și transparență decizională, obiectiv ce urmărește protejarea interesului public, constând în apărarea drepturilor și libertăților cetățenilor.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. g) și art. 91 alin. (1), (3), (4), (5) și (6) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, precum și ale art. 25 alin. (2) și (3) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 2 septembrie 2010. Însă, din notele autorului excepției, depuse în motivarea criticii de neconstituționalitate, rezultă că, în realitate, obiect al excepției îl constituie și alin. (4) al art. 25 din Legea nr. 176/2010. Prin urmare, Curtea va reține spre analiză excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. g) și art. 91 alin. (1), (3), (4), (5) și (6) din Legea nr. 161/2003, precum și ale art. 25 alin. (2), (3) și (4) din Legea nr. 176/2010, având următorul cuprins:

— Art. 87 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 161/2003: „(1) *Funcția de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte și vicepreședinte al consiliului județean este incompatibilă cu: [...]*

g) calitatea de comerciant persoană fizică;”;

— Art. 91 alin. (1), (3), (4), (5) și (6) din Legea nr. 161/2003: „(1) *Starea de incompatibilitate intervine numai după validarea mandatului, iar în cazul prevăzut la art. 88 alin. (2), după validarea celui de-al doilea mandat, respectiv după numirea sau angajarea alesului local, ulterior validării mandatului, într-o funcție incompatibilă cu cea de ales local. [...]*

(3) *Alesul local poate renunța la funcția deținută înainte de a fi numit sau ales în funcția care atrage starea de incompatibilitate sau în cel mult 15 zile de la numirea sau alegerea în această funcție. Alesul local care devine incompatibil prin aplicarea prevederilor prezentei secțiuni este obligat să demisioneze din una dintre funcțiile incompatibile în cel mult 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.*

(4) *În situația în care alesul local aflat în stare de incompatibilitate nu renunță la una dintre cele două funcții incompatibile în termenul prevăzut la alin. (3), prefectul va emite un ordin prin care constată încetarea de drept a mandatului de ales local la data împlinirii termenului de 15 zile sau, după caz, 60 de zile, la propunerea secretarului unității administrativ-teritoriale. Orice persoană poate sesiza secretarul unității administrativ-teritoriale.*

(5) *Ordinul emis de prefect potrivit alin. (4) poate fi atacat la instanța de contencios administrativ competentă.*

(6) *În cazul primarilor, prefectul va propune Guvernului stabilirea datei pentru alegerea unui nou primar, iar în cazul consilierilor locali și consilierilor județeni, se va proceda la validarea mandatului unui supleant, potrivit prevederilor Legii nr. 70/1991 privind alegerile locale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”;*

— Art. 25 alin. (2), (3) și (4) din Legea nr. 176/2010: „(2) *Persoana eliberată sau destituită din funcție potrivit prevederilor alin. (1) sau față de care s-a constatat existența conflictului de interese ori starea de incompatibilitate este decăzută din dreptul de a mai exercita o funcție sau o demnitate publică ce face obiectul prevederilor prezentei legi, cu excepția celor electorale, pe o perioadă de 3 ani de la data eliberării, destituirii din funcția ori demnitatea publică respectivă sau a încetării de drept a mandatului. Dacă persoana a ocupat o funcție eligibilă, nu mai poate ocupa aceeași funcție pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului. În cazul în care persoana nu mai ocupă o funcție sau o demnitate publică la data constatării stării de incompatibilitate ori a conflictului de interese, interdicția de 3 ani operează potrivit legii, de la data rămânerii definitive a raportului de evaluare, respectiv a rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești de confirmare a existenței unui conflict de interese sau a unei stări de incompatibilitate.*

(3) *Fapta persoanei cu privire la care s-a constatat starea de incompatibilitate sau de conflict de interese constituie temei pentru eliberarea din funcție ori, după caz, constituie abatere disciplinară și se sancționează potrivit reglementării aplicabile demnității, funcției sau activității respective.*

(4) *Prin derogare de la dispozițiile legilor speciale care reglementează răspunderea disciplinară, sancțiunile disciplinare care pot fi aplicate ca urmare a săvârșirii unor abateri dintre cele cuprinse în prezenta lege nu pot consta în mustrare sau avertisment.”*

14. Autorul excepției consideră că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (3) privind egalitatea de șanse între femei și bărbați pentru ocuparea, în condițiile legii, a funcțiilor și demnităților publice, civile sau militare, art. 37 alin. (2) referitor la dreptul de a fi ales și art. 121 privind autoritățile comunale și orășenești. De asemenea sunt invocate Decizia Curții Constituționale nr. 1.414 din 4 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009, și Decizia nr. 460 din 13 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 decembrie 2013.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, în jurisprudența sa, spre exemplu, prin Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, a conturat o anumită structură inerentă și intrinsecă oricărei excepții de neconstituționalitate. Aceasta cuprinde trei elemente: textul contestat din punctul de vedere al constituționalității, textul de referință pretins încălcat și motivarea, de către autorul excepției, a relației de contrarietate existente între cele două texte. Curtea a statuat că, în condițiile în care primele două elemente pot fi determinate absolut, al treilea element comportă un anumit grad de relativitate, determinat tocmai de caracterul său subiectiv. Astfel, motivarea în sine a excepției, ca element al acesteia, nu este neapărat un criteriu material sau cantitativ, ci, dimpotrivă, ea rezultă din dinamica primelor elemente. Ca atare, Curtea a constatat că în situația în care textul de referință invocat este suficient de precis și clar, astfel încât instanța constituțională să poată reține în mod rezonabil existența unei minime critici de neconstituționalitate, ea este obligată să analizeze pe fond excepția de neconstituționalitate și să considere, deci, că autorul acesteia a respectat și a cuprins în excepția ridicată cele trei elemente menționate.

16. Prin raportare la cele reținute în jurisprudența sa, Curtea observă că, deși în cauza de față autorul excepției indică doar textele legale criticate și cele de referință, fără a motiva relația de contrarietate existentă între cele două, va analiza pe fond excepția ridicată, având în vedere faptul că, în mod rezonabil, se

poate determina critica de neconstituționalitate vizată de autorul excepției.

17. Referitor la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. g) și art. 91 alin. (1), (3), (4), (5) și (6) din Legea nr. 161/2003, Curtea reține că aceste norme au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate și, prin Decizia nr. 93 din 3 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 351 din 21 mai 2015, Decizia nr. 167 din 17 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 12 iunie 2015, și Decizia nr. 683 din 20 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 103 din 10 februarie 2016, a constatat conformitatea lor cu prevederile Legii fundamentale. Astfel, referitor la invocarea art. 121 din Constituție, prin Decizia nr. 93 din 3 martie 2015 (paragraful 33), Curtea a reținut că instituirea prin lege a unor incompatibilități pentru funcția de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte sau vicepreședinte al consiliului județean, nu încalcă dispozițiile constituționale privind autoritățile comunale și orășenești, care, prin art. 121 alin. (2), stabilesc că primarii și consiliile locale funcționează în condițiile legii. În același timp, potrivit art. 16 alin. (3) din Constituție, demnitățile și funcțiile publice se exercită în condițiile legii, astfel încât activitatea primarilor și viceprimarilor, precum și a președinților și vicepreședinților consiliilor județene, a consilierilor locali și a consilierilor județeni trebuie să se circumscrie regulilor pe care legiuitorul le-a edictat în vederea creării cadrului de funcționare a acestora. Totodată, Curtea nu a reținut încălcarea dreptului de a fi ales, întrucât persoanele care ocupă aceste funcții publice au fost alese prin vot universal, egal, direct, secret și liber exprimat, în condițiile stabilite de legea pentru alegerea autorităților administrației publice locale. Ca atare, Curtea nu a putut reține susținerea autorului excepției, în sensul că, prin stabilirea unor incompatibilități în cazul aleșilor locali, dispozițiile art. 87 și art. 91 din Legea nr. 161/2003 adaugă la art. 121 din Constituție.

18. Referitor la dispozițiile art. 25 alin. (2), (3) și (4) din Legea nr. 176/2010, prin Decizia nr. 550 din 16 iulie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 623 din 17 august 2015, Decizia nr. 347 din 7 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 542 din 21 iulie 2015, și Decizia nr. 167 din 17 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 12 iunie 2015, Curtea a respins excepțiile de neconstituționalitate.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ion Dulduruc în Dosarul nr. 2.565/2/2013 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. g) și art. 91 alin. (1), (3), (4), (5) și (6) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, precum și ale art. 25 alin. (2), (3) și (4) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 3 martie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

19. Curtea, în mod constant, în jurisprudența sa, a statuat că prevederile art. 25 din Legea nr. 176/2010 se integrează scopului legii, anume asigurarea integrității și transparenței în exercitarea funcțiilor și demnităților publice și prevenirea corupției instituționale, și nu contravin normelor constituționale privind dreptul de a fi ales și restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți (a se vedea, în acest sens, spre exemplu, Decizia nr. 481 din 21 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 4 februarie 2014, Decizia nr. 483 din 21 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 31 ianuarie 2014, și Decizia nr. 638 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 19 ianuarie 2015).

20. Autorul excepției apreciază că, potrivit Deciziei nr. 460 din 13 noiembrie 2013, se impune interpretarea art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010. Față de aceste susțineri, Curtea constată că, prin Decizia nr. 418 din 3 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 30 iulie 2014, soluționând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, raportat la prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) și art. 16, a statuat că aceste dispoziții sunt constituționale în măsura în care sintagma „*aceeași funcție*” se referă la toate funcțiile eligibile prevăzute de art. 1 din aceeași lege. Ca atare, cele statuate de Curte în jurisprudența sa își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

21. De asemenea, prin Decizia nr. 167 din 17 martie 2015 (paragraful 27), Curtea a statuat că înțelegerea conținutului normelor juridice criticate, prin corelare cu alte dispoziții legale, vizează interpretarea și aplicarea legilor în cauza dedusă judecătii. Curtea a precizat că stabilirea în concret a stării de incompatibilitate, în cazul funcțiilor publice la care textele de lege criticate fac referire, revine instanței judecătorești, care, cu prilejul soluționării contestației împotriva raportului de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate, analizează particularitățile fiecărei spețe, în lumina dispozițiilor legale cu incidență în materie, astfel încât soluția dispusă să corespundă scopului de asigurare a imparțialității, de protejare a interesului public și evitare a conflictului de interese.

22. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în decizia menționată își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind limitarea conținutului de sulf din combustibilii lichizi

Având în vedere prevederile Legii nr. 269/2006 pentru aderarea României la Protocolul din 1997 privind amendarea Convenției internaționale din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, așa cum a fost modificată prin Protocolul din 1978 referitor la aceasta, adoptat prin Actul final al Conferinței părților la MARPOL 73/78, la Londra la 26 septembrie 1997,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2012 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 20/2010 privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea unitară a legislației Uniunii Europene care armonizează condițiile de comercializare a produselor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 55/2015,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Prezenta hotărâre reglementează condițiile de utilizare a anumitor combustibili lichizi, inclusiv combustibilii marini, în scopul reducerii emisiilor de dioxid de sulf, rezultate din arderea acestora, în vederea diminuării efectelor negative ale acestor emisii asupra sănătății populației și mediului.

Art. 2. — Reducerea emisiilor de dioxid de sulf, rezultate din arderea anumitor combustibili lichizi derivați din petrol, se realizează prin impunerea unor valori-limită pentru conținutul de sulf din combustibilii respectivi, ca o condiție pentru utilizarea acestora pe teritoriul României, inclusiv în marea teritorială și în zona economică exclusivă sau în zonele de control al poluării.

Art. 3. — (1) Prevederile prezentei hotărâri nu se aplică:

a) combustibililor care se folosesc pentru cercetare și testare;
b) combustibililor destinați prelucrării înainte de arderea finală;

c) combustibililor destinați prelucrării în rafinării;

d) combustibililor utilizați de navele militare și de alte nave folosite în servicii militare;

e) combustibililor necesari asigurării siguranței unei nave sau pentru salvarea de vieți omenești pe mare;

f) combustibililor utilizați de o navă în urma unei avarii survenite la navă sau la echipamentul său, cu condiția de a se lua, cât mai urgent posibil, măsurile necesare pentru repararea navei și/sau a echipamentului, în vederea prevenirii ori minimizării excesului de emisii. Aceste prevederi nu se aplică dacă proprietarul sau comandantul a acționat cu intenția de a provoca daune ori din neglijență;

g) fără a aduce atingere prevederilor art. 9, combustibililor utilizați la bordul navelor care folosesc metode aprobate de reducere a emisiilor potrivit art. 12 și art. 13 alin. (1) și (2).

(2) Pentru situația prevăzută la alin. (1) lit. d), entitățile care administrează aceste nave adoptă măsuri corespunzătoare care să nu influențeze în mod negativ operațiunile sau capacitatea operațională a acestor nave, în măsura în care acest lucru este rezonabil și posibil, întrucât aceste nave acționează în conformitate cu prevederile prezentei hotărâri.

Art. 4. — În sensul prezentei hotărâri, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *motorină* — orice combustibil lichid derivat din petrol, cu excepția combustibilului marin, identificat conform pozițiilor tarifare de la 27101943 până la 27101948 și de la 27102011 până la 27102019 din anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1.754 al Comisiei din 6 octombrie 2015 de modificare a anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2.658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful

vamal comun, sau orice combustibil lichid derivat din petrol, exclusiv combustibilul marin, din care mai puțin de 65% în volum, inclusiv pierderile, se distilează la 250°C și cel puțin 85% în volum, inclusiv pierderile, se distilează la 350°C, determinate prin metoda ASTM D 86; motorina definită în Hotărârea Guvernului nr. 928/2012 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață a benzinei și motorinei și de introducere a unui mecanism de monitorizare și reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, cu modificările și completările ulterioare, este exclusă din prezenta definiție. Motorina utilizată pentru motoarele nerutiere, precum și pentru tractoare este, de asemenea, exclusă din prezenta definiție;

b) *combustibil marin* — orice combustibil lichid derivat din petrol, inclusiv acei combustibili definiți în standardul ISO 8217 destinați a fi utilizați la bordul navelor, precum și orice combustibil lichid derivat din petrol destinat a fi utilizat la bordul navelor pentru navigația interioară prevăzute la art. 2 pct. 23 din Hotărârea Guvernului nr. 332/2007 privind stabilirea procedurilor pentru aprobarea de tip a motoarelor destinate a fi montate pe mașini mobile nerutiere și a motoarelor secundare destinate vehiculelor pentru transportul rutier de persoane sau de marfă și stabilirea măsurilor de limitare a emisiilor de gaze și de particule poluante provenite de la acestea, în scopul protecției atmosferei, cu modificările și completările ulterioare, sau la bordul ambarcațiunilor de agrement, astfel cum sunt definite în Hotărârea Guvernului nr. 2.195/2004 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață și/sau punere în funcțiune a ambarcațiunilor de agrement, atunci când navele respective se află pe mare;

c) *combustibil diesel marin* — orice combustibil marin astfel cum este definit de sortimentul DMB din tabelul I din standardul ISO 8217, cu excepția referinței la conținutul de sulf;

d) *motorină marină* — orice combustibil marin astfel cum este definit de sortimentele DMX, DMA și DMZ în tabelul I din standardul ISO 8217, cu excepția referinței la conținutul de sulf;

e) *păcură* — orice combustibil lichid derivat din petrol, cu excepția combustibilului marin, identificat conform pozițiilor tarifare de la 27101962 la 27101968, 27102031, 27102035 și 27102039 din anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1.754, sau orice combustibil lichid derivat din petrol, cu excepția combustibililor definiți la lit. a) și b), care prin comportarea la distilare prin metoda ISO 3045, echivalentă cu metoda ASTM D 86, se încadrează în categoria uleiurilor grele, mai puțin de 65% în volum distilă până la 250°C, inclusiv pierderile, și care sunt destinate utilizării drept combustibil;

f) *MARPOL 73/78* — Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, modificată prin Protocolul încheiat la Londra la data de 17 februarie 1978, la care România a aderat prin Legea nr. 6/1993, cu modificările ulterioare;

g) *anexa VI la MARPOL 73/78* — anexa intitulată „Reguli privind prevenirea poluării atmosferei de către nave”, inclusă în MARPOL 73/78 prin Protocolul din 1997, la care România a aderat prin Legea nr. 269/2006, cu modificările ulterioare;

h) *zone de control al emisiei de SO_x* — zonele maritime definite de Organizația Maritimă Internațională — IMO în conformitate cu anexa VI la MARPOL 73/78;

i) *nave de pasageri* — navele care transportă mai mult de 12 pasageri, pasager considerându-se orice persoană de pe navă, cu excepția comandantului și membrilor echipajului, persoanelor angajate sau incluse în activitățile de bord și copiilor cu vârstă de sub un an;

j) *servicii regulate* — seriile de voiaje efectuate de navele de pasageri pentru deservirea traficului între aceleași sau mai multe porturi ori serii de voiaj dinspre și spre port, fără escale intermediare, conform unui orar publicat, ori efectuate cu o asemenea regularitate sau frecvență încât constituie un orar recunoscut;

k) *nave militare* — navele care aparțin forțelor armate ale unui stat, poartă însemnele exterioare care disting aceste nave în funcție de naționalitate, se află sub comanda unui ofițer împuternicit de către guvernul statului respectiv și al cărui nume apare în lista de serviciu corespunzătoare sau în echivalentul acesteia și are un echipaj la bord care se află în serviciul regulat al forțelor armate;

l) *nave acostate la dană* — navele care sunt legate sau ancorate în siguranță într-un port românesc sau într-un port din alt stat membru al Uniunii Europene pe perioada încărcării, descărcării ori când efectuează o escală, inclusiv timpul petrecut atunci când nu sunt angajate în operațiuni de manipulare a mărfurilor;

m) *introducere pe piață* — vânzarea sau punerea la dispoziție, pe teritoriul României ori pe teritoriul oricărui stat membru al Uniunii Europene, unei terțe persoane contra cost sau gratuit, a combustibililor marini pentru combustie la bordul navelor. Este exceptată furnizarea sau punerea la dispoziție a combustibililor marini pentru export, aflați în tancurile de marfă ale navei;

n) *metodă de reducere a emisiilor* — orice echipament, material, dispozitiv sau aparat de montat pe o navă sau o altă procedură, combustibil alternativ sau metodă de conformare, folosită/folosit ca alternativă la îndeplinirea de către combustibilul marin cu conținut redus de sulf a cerințelor din prezenta hotărâre, care este verificabilă, cuantificabilă și implementabilă;

o) *metoda ASTM D 86* — metoda prevăzută de către Societatea Americană pentru Testare și Materiale în ediția din 1976 privind definițiile și specificațiile standard pentru produsele derivate din petrol și pentru lubrifianți, preluată prin Standardul român SR EN ISO 3405:2003;

p) *instalație de ardere* — orice echipament tehnic în care combustibilii sunt oxidați în scopul utilizării energiei termice generate.

Art. 5. — (1) Se admite utilizarea numai a tipurilor de păcură al căror conținut de sulf nu depășește 1,00% în masă.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în situația în care autoritățile competente pentru protecția mediului dețin date corespunzătoare privind monitorizarea emisiilor provenite de la utilizarea păcurii în următoarele tipuri de instalații:

a) instalațiile de ardere care intră sub incidența prevederilor cap. III din Legea nr. 278/2013 privind emisiile industriale, care respectă valorile-limită ale emisiilor de dioxid de sulf pentru astfel de instalații, prevăzute în anexa nr. 5 din lege, sau instalațiile cărora, conform prevederilor Legii nr. 278/2013, nu le sunt aplicabile valorile-limită ale emisiilor de dioxid de sulf prevăzute în anexa nr. 5, dar pentru care media lunară a emisiilor de dioxid de sulf nu depășește 1.700 mg/Nm³ la un conținut de oxigen din gazele arse de 3% din volum în stare uscată;

b) instalațiile de ardere care nu intră sub incidența prevederilor de la lit. a), în cazul în care media lunară a emisiilor de dioxid de sulf rezultate din instalațiile respective nu depășește 1.700 mg/Nm³ la un conținut de oxigen din gazele arse de 3% din volum în stare uscată;

c) instalațiile de ardere din rafinării, în cazul în care media lunară a emisiilor de dioxid de sulf, luată ca medie a tuturor instalațiilor de ardere din rafinărie, indiferent de tipul de combustibil sau de combinația de combustibili utilizată, cu excepția instalațiilor prevăzute la lit. a), a turbinelor cu gaz și a motoarelor cu gaz, nu depășește 1.700 mg/Nm³ la un conținut de oxigen din gazele arse de 3% din volum în stare uscată.

(3) Exploatarea instalațiilor de ardere care utilizează păcură cu un conținut de sulf mai mare decât valoarea prevăzută la alin. (1) este permisă numai în condițiile deținerii autorizației/autorizației integrate de mediu, emisă de către autoritatea competentă pentru protecția mediului, care stabilește valorile-limită de emisie și condiții de monitorizare corespunzătoare a emisiilor.

Art. 6. — Se admite utilizarea, de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, numai a motorinelor în care conținutul de sulf nu depășește 0,10% în masă.

Art. 7. — (1) La bordul navelor care arborează pavilion român și care navighează sau operează în apele teritoriale, zonele economice exclusive și zonele de control al poluării aparținând statelor membre și care sunt incluse în zone de control al emisiilor de SO_x este interzisă utilizarea combustibililor marini al căror conținut de sulf depășește 0,10% în masă.

(2) La bordul navelor care arborează pavilion român și care navighează sau operează în apele teritoriale, zonele economice exclusive și zonele de control al poluării aparținând statelor membre și care nu sunt incluse în zone de control al emisiilor de SO_x este interzisă utilizarea combustibililor marini al căror conținut de sulf depășește în masă:

- a) 3,50%, de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri;
- b) 0,50%, de la data de 1 ianuarie 2020.

(3) La bordul navelor care navighează sau operează în apele maritime interioare, marea teritorială și zona economică exclusivă a României este interzisă utilizarea combustibililor marini al căror conținut de sulf depășește în masă:

- a) 3,50%, de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri;
- b) 0,50%, de la data de 1 ianuarie 2020.

(4) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (1) și (6), art. 10 și art. 11, prevederile alin. (2) și (3) se aplică tuturor navelor, indiferent de pavilionul pe care îl arborează, inclusiv acelor nave al căror voiaj a început într-un port din afara Uniunii Europene.

(5) Datele de aplicare a prevederilor alin. (1) sunt următoarele:

a) de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, pentru zona Mării Baltice prevăzută în Regula 14(3) a) din anexa VI la MARPOL 73/78;

b) de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri sau 12 luni de la intrarea în vigoare a desemnării IMO, pentru zona Mării Nordului;

c) 12 luni de la intrarea în vigoare a desemnării, pentru oricare alte zone maritime, inclusiv porturile pe care IMO le desemnează ulterior ca zone pentru controlul emisiilor de SO_x, în conformitate cu Regula 14(3) b) din anexa VI la MARPOL 73/78.

(6) La bordul navelor de pasageri, indiferent de pavilionul pe care îl arborează, care operează în serviciu regulat între un port românesc și orice port al Uniunii Europene și care navighează în apele maritime interioare, marea teritorială și zona economică exclusivă a României este interzisă, până la data de 1 ianuarie 2020, utilizarea combustibililor marini al căror conținut de sulf depășește 1,50% în masă.

(7) Orice navă, indiferent de pavilionul pe care îl arborează, care intră într-un port românesc este obligată să aibă jurnalul de bord corect completat, inclusiv cu privire la operațiunile de schimbare a combustibilului.

(8) Administratorii porturilor sau terminalelor se asigură de disponibilitatea combustibililor marini care sunt în conformitate cu prevederile prezentei hotărâri și informează Autoritatea Navală Română asupra disponibilității acestora. Autoritatea Navală Română, prin Ministerul Transporturilor, informează Comisia Europeană asupra disponibilității unor astfel de combustibili marini în porturile și terminalele amplasate pe teritoriul României.

(9) Dacă identifică o navă care nu respectă standardele pentru combustibili marini în conformitate cu prezenta hotărâre, Autoritatea Navală Română este îndreptățită să solicite reprezentanților navei:

a) să prezinte un istoric al acțiunilor întreprinse în încercarea de a asigura conformarea; și

b) să furnizeze dovada faptului că a încercat să cumpere combustibil marin care este conform prezentei hotărâri în concordanță cu planul său de voiaj și, dacă nu a fost făcut disponibil conform planului, au fost realizate încercări de a localiza surse alternative pentru asemenea combustibili marini și că, în ciuda eforturilor maxime realizate pentru a obține combustibil marin care este conform prezentei hotărâri, nu a fost disponibil pentru achiziție niciun asemenea combustibil.

(10) Autoritatea Navală Română nu trebuie să ceară unei nave să se abată de la voiajul planificat sau să întârzie în mod nejustificat voiajul pentru a se conforma prevederilor prezentei hotărâri.

(11) În cazul în care nava furnizează informațiile prevăzute la alin. (9), Autoritatea Navală Română trebuie să ia în considerare toate circumstanțele relevante și dovezile prezentate pentru a stabili măsurile care trebuie luate, inclusiv aceea de a nu lua nicio măsură împotriva respectivei nave.

(12) Navele notifică autoritatea din statul al cărui pavilion îl arborează și autoritatea competentă din portul de destinație atunci când nu pot achiziționa combustibil marin conform prezentei hotărâri.

(13) Autoritatea Navală Română, prin Ministerul Transporturilor, informează Comisia Europeană ori de câte ori o navă a prezentat dovezi privind indisponibilitatea combustibilului marin conform cu prevederile prezentei hotărâri.

(14) În conformitate cu Regula 18 din anexa VI la MARPOL 73/78, Autoritatea Navală Română trebuie :

a) să țină evidența furnizorilor de combustibili marini în registrul prevăzut de lege;

b) să se asigure că furnizorul specifică în nota de livrare a buncherului conținutul de sulf al tuturor combustibililor marini livrați, nota fiind însoțită de o probă sigilată purtând semnătura reprezentantului navei care face recepția;

c) să ia măsuri adecvate împotriva furnizorilor de combustibili marini în legătură cu care s-a constatat că livrează combustibili care nu corespund cu specificația menționată pe nota de livrare a buncherului;

d) să asigure aplicarea unor măsuri de remediere pentru a pune în conformitate cu specificația orice combustibil marin neconform.

(15) Dispozițiile alin. (14) lit. b) și c) se includ de către Autoritatea Navală Română în criteriile de autorizare și condițiile de funcționare a furnizorilor de combustibili marini.

Art. 8. — Se admite introducerea pe piață, de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, numai a combustibililor diesel marini în care conținutul de sulf nu depășește 1,5% în masă.

Art. 9. — Pe teritoriul României este interzisă utilizarea combustibililor marini al căror conținut de sulf depășește 3,50% în masă, cu excepția combustibililor destinați aprovizionării navelor care utilizează metodele de reducere a emisiilor prevăzute la art. 12 și care funcționează în circuit închis.

Art. 10. — (1) Navele maritime aflate la dană în porturile românești au obligația să utilizeze numai combustibili marini cu un conținut de sulf care să nu depășească 0,10% în masă. În cazul în care navele aflate la dană nu dețin la bord un astfel de combustibil, se acordă echipajului suficient timp pentru a finaliza orice operație necesară pentru schimbarea combustibilului, cât mai curând posibil după sosirea la dană și cât mai târziu posibil înainte de plecare.

(2) În jurnalul de bord al navelor prevăzute la alin. (1) trebuie să se înregistreze durata oricărei operațiuni de schimbare a combustibilului.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) nu se aplică:

a) navelor care, în conformitate cu un orar publicat, urmează să staționeze mai puțin de două ore;

b) navelor staționate, cu motoarele oprite și care primesc curent electric de la țărm.

Art. 11. — Se admite introducerea pe piață, de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, numai a motorinei marine în care conținutul de sulf nu depășește 0,1% în masă.

Art. 12. — (1) Autoritatea Navală Română poate autoriza utilizarea metodelor de reducere a emisiilor de către nave, indiferent de pavilionul arborat, în porturile, în apele maritime interioare, marea teritorială și zona economică exclusivă a României ca alternativă la utilizarea combustibililor marini care îndeplinesc cerințele prevăzute la art. 7, 8, 10 și 11, sub rezerva alin. (2) și (3) din prezentul articol.

(2) Navele care utilizează metodele de reducere a emisiilor prevăzute la alin. (1) înregistrează în mod continuu reduceri ale emisiilor de dioxid de sulf care să fie cel puțin echivalente cu cele care s-ar obține prin utilizarea combustibililor marini care îndeplinesc cerințele prevăzute la art. 7, 8, 10 și 11. Valorile de emisie echivalente se determină în conformitate cu anexa nr. 1.

(3) Administratorii porturilor și terminalelor românești asigură facilități pentru furnizarea energiei electrice navelor acostate, ca soluție alternativă de reducere a emisiilor.

(4) Metodele de reducere a emisiilor prevăzute la alin. (1) trebuie să respecte criteriile specificate în instrumentele prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 13. — (1) Autoritatea Navală Română, în cooperare cu autoritățile competente ale statelor de pavilion, poate aproba efectuarea încercărilor destinate elaborării unor metode de reducere a emisiilor, după caz, pe navele care arborează pavilionul lor sau în zonele maritime aflate sub jurisdicția lor.

(2) În timpul acestor experimente se permite utilizarea combustibililor marini care nu îndeplinesc prevederile art. 7, 8, 10 și 11, numai dacă:

a) Autoritatea Navală Română informează Ministerul Transporturilor, care va informa, în scris, Comisia Europeană, precum și orice stat membru interesat, cu cel puțin 6 luni înainte de începerea lucrărilor;

b) permisele pentru experimente nu depășesc 18 luni;

c) toate navele implicate în aceste experimente instalează echipamente sigilate pentru monitorizarea continuă a emisiilor la coș și le utilizează pe întreaga perioadă a experimentării;

d) toate navele implicate realizează reduceri de emisii care sunt cel puțin echivalente cu cele care ar fi realizate prin limitările sulfului din combustibilii specificați în prezenta hotărâre;

e) există un sistem de management stabilit pentru toate deșeurile generate din procesul tehnologiilor de reducere a emisiilor pe întreaga perioadă de încercări;

f) există o evaluare a impactului asupra mediului marin, mai ales asupra ecosistemelor din porturi închise, cheiuri și estuare pe întreaga perioadă de încercări;

g) rezultatele complete sunt furnizate Comisiei Europene și puse la dispoziția publicului într-o perioadă de 6 luni de la finalizarea perioadei de încercări.

(3) Metodele de reducere a emisiilor pentru navele care arborează pavilion român care intră în sfera de reglementare prevăzută de Hotărârea Guvernului nr. 494/2006 privind echipamentul maritim, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă în conformitate cu procedura stabilită în această hotărâre.

(4) Metodele de reducere a emisiilor pentru navele care arborează pavilion român care nu intră în sfera de reglementare prevăzută de Hotărârea Guvernului nr. 494/2006, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă în conformitate cu procedura prevăzută la art. 3 alin. (2) din Regulamentul (CE) nr. 2.099/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 noiembrie 2002 de instituire a unui Comitet pentru siguranța maritimă și prevenirea poluării de către nave (COSS) și de modificare a regulamentelor privind siguranța maritimă și prevenirea poluării de către nave, luând în considerare:

a) liniile directoare adoptate de Organizația Maritimă Internațională — OMI;

b) rezultatele oricăror încercări efectuate în conformitate cu art. 13 alin. (1) și (2);

c) efectele asupra mediului, inclusiv reducerile realizabile ale emisiilor și impactul asupra ecosistemelor din porturile închise, cheiuri și estuare; și

d) fezabilitatea monitorizării și verificării.

Art. 14. — Ministerul Economiei, Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri informează Comisia Europeană dacă, datorită unei modificări neprevăzute în aprovizionarea cu țiței, produse petroliere sau alte hidrocarburi, se întâmpină dificultăți în aplicarea valorilor-limită privind conținutul maxim de sulf prevăzute în prezenta hotărâre.

Art. 15. — Pentru a se verifica dacă conținutul de sulf al combustibililor utilizați respectă cerințele prevăzute la art. 5—11 se utilizează următoarele metode de prelevare a probelor, analiză și inspecție:

a) inspecția jurnalelor de bord și a notelor de livrare a buncherului și, după caz, următoarele metode de prelevare a eșantioanelor;

b) prelevarea combustibililor marini utilizați pentru combustie la bordul navei, în timp ce sunt livrați navei, în conformitate cu liniile directoare ale Organizației Maritime Internaționale pentru eșantionarea combustibililor în vederea determinării conformității cu anexa VI MARPOL 73/78 din 17 iulie 2009, adoptată prin Rezoluția 182(59) a Comitetului pentru Protecția Mediului Marin, și analizarea conținutului de sulf; sau

c) prelevarea și analizarea conținutului de sulf din combustibilii marini pentru combustie la bordul navei, care se găsesc în tancurile navei, dacă este posibil din punct de vedere tehnic și economic, și din eșantioanele de combustibil sigilate, aflate la bordul navelor.

Art. 16. — (1) Prelevarea probelor începe la data la care intră în vigoare limita aplicabilă privind conținutul maxim de sulf al combustibilului. Aceasta se efectuează anual și în cantități suficiente, astfel încât probele să fie reprezentative pentru combustibilul verificat și pentru combustibilul utilizat de nave pe perioada în care acestea se află în zona maritimă, respectiv în porturile românești.

(2) Probele se analizează fără întârzieri nejustificate.

Art. 17. — (1) Procedura de eșantionare, respectiv prelevarea și analizarea conținutului de sulf din combustibilii marini, se aprobă prin ordin comun al viceprim-ministrului, ministrul economiei, comerțului și relațiilor cu mediul de afaceri, și al ministrului transporturilor, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Eșantionarea se realizează de către laboratoare de încercări, organisme de certificare produs sau organisme de inspecție independente, recunoscute în acest scop de Ministerul Economiei, Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri.

(3) Lista organismelor recunoscute pentru efectuarea eșantionării se aprobă prin ordin al viceprim-ministrului, ministrul economiei, comerțului și relațiilor cu mediul de afaceri, și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 18. — Metodele de referință pentru determinarea conținutului de sulf din păcură și din combustibilii marini sunt cele prevăzute în standardele SR EN ISO 8754:2004 și SR EN ISO 14596:2008.

Art. 19. — Pentru a verifica dacă combustibilii marini livrați către sau utilizați la bordul navelor sunt conformi cu limitările privind conținutul de sulf la care se face trimitere în art. 6—11 se utilizează procedura de verificare stabilită la apendicele VI la anexa VI a MARPOL 73/78.

Art. 20. — Metodele de referință pentru determinarea conținutului de sulf din motorină sunt cele prevăzute în standardele SR EN 24260:2002, SR EN ISO 8754:2004 și SR EN ISO 14596:2008.

Art. 21. — (1) În caz de litigiu, metoda de referință este metoda prevăzută în Standardul român SR EN ISO 14596:2008.

(2) Interpretarea statistică a verificării conținutului de sulf din motorină se efectuează în conformitate cu Standardul român SR EN ISO 4259:1999.

Art. 22. — (1) Începând cu 1 ianuarie 2017, până la data de 30 iunie, Ministerul Transporturilor, sprijinit de Ministerul Economiei, Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri, transmite Comisiei Europene un raport anual referitor la conformitatea cu standardele privind conținutul de sulf din combustibilii marini, pentru anul calendaristic precedent.

(2) Raportul prevăzut la alin. (1) include informațiile prevăzute la art. 7 din Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/253 a Comisiei din 16 februarie 2015 de stabilire a normelor privind prelevarea de probe și raportarea, în temeiul Directivei 1999/32/CE a Consiliului, în ceea ce privește conținutul de sulf din combustibilii marini.

(3) Utilizatorii de combustibili marini sunt obligați să permită organismelor prevăzute la art. 17 alin. (3) eșantionarea combustibililor.

Art. 23. — Cheltuielile aferente activității de eșantionare sunt suportate de către Ministerul Economiei, Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri, în limitele fondurilor alocate anual de la bugetul de stat.

Art. 24. — (1) Următoarele fapte constituie contravenții și se sancționează după cum urmează:

a) nerespectarea prevederilor art. 5 alin. (1) de către operatorii instalațiilor de ardere, cu amendă de la 20.000 lei la 50.000 lei;

b) nerespectarea prevederilor art. 6 de către furnizori, cu amendă de la 20.000 lei la 50.000 lei;

c) nerespectarea prevederilor art. 7 alin. (1)—(3), (6) și (12) și ale art. 10 alin. (1) de către operatorul navei, cu amendă de la 20.000 lei la 50.000 lei;

d) nerespectarea prevederilor art. 8 și 11 de către furnizorii de combustibili diesel marini și, respectiv, motorină marină, cu amendă de la 20.000 lei la 50.000 lei;

e) nerespectarea prevederilor art. 10 alin. (2) și art. 22 alin. (3) de către utilizatorii de combustibili marini, cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei.

(2) Contravențiilor prevăzute la alin. (1) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 25. — (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 24 alin. (1) lit. c) și e) pentru combustibilii lichizi utilizați la bordul navelor se fac de către personalul anume împuternicit din cadrul Autorității Navale Române.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 24 alin. (1) lit. b) și lit. d) pentru combustibilii lichizi utilizați în alte scopuri decât cei utilizați la bordul navelor se fac de către personalul anume împuternicit de Ministerul Economiei, Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri.

(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 24 alin. (1) lit. a) se fac de către comisarii și personalul împuternicit din cadrul Gărzii Naționale de Mediu.

Art. 26. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 27. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Hotărârea Guvernului nr. 470/2007 privind limitarea conținutului de sulf din combustibilii lichizi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 29 mai 2007, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Art. 28. — (1) Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 1.775/2007 privind aprobarea Procedurii de eșantionare pentru verificarea respectării condițiilor privind conținutul de sulf din combustibilii lichizi își menține valabilitatea până la intrarea în vigoare a ordinului prevăzut la art. 17 alin. (1).

(2) Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 1.879/2007 pentru aprobarea Listei organismelor recunoscute care realizează activitatea de eșantionare și Ordinul ministrului delegat pentru energie nr. 448/2014 privind aprobarea Listei organismelor recunoscute care realizează activitatea de eșantionare a combustibililor lichizi își mențin valabilitatea până la intrarea în vigoare a ordinului prevăzut la art. 17 alin. (3).

★

Prezenta hotărâre transpune Directiva 1999/32/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind reducerea conținutului de sulf din anumiți combustibili lichizi și de modificare a Directivei 93/12/CEE, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE), seria L, nr. 121 din 11 mai 1999, modificată și completată prin Directiva 2005/33/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iulie 2005, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 191 din 22 iulie 2005, prevederile art. 2 din Directiva 2009/30/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 de modificare a Directivei 98/70/CE în ceea ce privește specificațiile pentru benzine și motoare, de introducere a unui mecanism de monitorizare și reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră și de modificare a Directivei 1999/32/CE a Consiliului în ceea ce privește specificațiile pentru carburanții folosiți de navele de navigație interioară și de abrogare a Directivei 93/12/CEE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 140 din 5 iunie 2009, și Directiva 2012/33/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 noiembrie 2012 de modificare a Directivei 1999/32/CE a Consiliului privind reducerea conținutului de sulf din combustibilii marini, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 327 din 27 noiembrie 2012.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

ministru economiei, comerțului și relațiilor cu mediul de afaceri,

Costin Grigore Borc

Ministru energiei,

Victor Vlad Grigorescu

Ministru mediului, apelor și pădurilor,

Cristiana Pașca Palmer

Ministru afacerilor externe,

Lazăr Comănescu

Ministru transporturilor,

Dan Marian Costescu

Ministru finanțelor publice,

Anca Dana Dragu

ANEXA Nr. 1

**Valorile echivalente ale emisiilor pentru metodele
de reducere a emisiilor prevăzute la art. 12 alin. (2)**

Limitele privind conținutul de sulf al combustibililor marini prevăzute la art. 7, 8, 10 și 11 și în reglementările 14.1 și 14.4 din anexa VI la MARPOL 73/78 și valorile corespondente ale emisiilor prevăzute la art. 12 alin. (2):

Conținutul de sulf al combustibililor marini (% m/m)	Raportul emisii de SO ₂ (ppm)/CO ₂
3,50	151,7
1,50	65,0
1,00	43,3
0,50	21,7
0,10	4,3

NOTE:

— Utilizarea limitelor privind raportul emisiilor este aplicabilă doar în cazul utilizării păcurii reziduale sau distilate pe bază de petrol.

— În cazuri justificate, când concentrația de CO₂ este redusă de unitatea de purificare a gazelor de evacuare (EGC), concentrația de CO₂ poate fi măsurată la intrarea unității EGC, cu condiția să se poată demonstra clar corectitudinea acestei metode.

ANEXA Nr. 2

Criterii privind utilizarea metodelor de reducere a emisiilor prevăzute la art. 12 alin. (4)

Metodele de reducere a emisiilor prevăzute la art. 12 respectă cel puțin criteriile specificate în următoarele instrumente, după caz:

Metoda de reducere a emisiilor	Criterii de utilizare
Amestec de combustibil marin și gaz lichefiat pierdut prin vaporizare pe durata stocării	Decizia 2010/769/UE a Comisiei din 13 decembrie 2010 privind stabilirea criteriilor pentru utilizarea de către navele transportatoare de gaz natural lichefiat a metodelor tehnologice ca alternativă la utilizarea combustibililor marini cu conținut redus de sulf care respectă cerințele articolului 4b din Directiva 1999/32/CE a Consiliului privind reducerea conținutului de sulf din anumiți combustibili lichizi, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2005/33/CE a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la conținutul de sulf al combustibililor marini, transpus prin art. 10 și 11 din prezenta hotărâre
Sisteme de purificare a gazelor de evacuare	Rezoluția MEPC.184(59) adoptată la 17 iulie 2009 Apa de spălare provenită de la sistemele de epurare a gazelor de eșapament care utilizează substanțe chimice, aditivi, preparate și alte produse chimice relevante create <i>in situ</i> , menționate la punctul 10.1.6.1 din rezoluția MEPC.184(59), nu se deversează în mare, inclusiv în porturi și estuare închise, decât dacă operatorul navei demonstrează că deversarea apei de spălare nu are un impact negativ semnificativ asupra sănătății umane și a mediului și nu prezintă riscuri pentru acestea. În cazul în care substanța chimică utilizată este sodă caustică, este suficient ca apa de spălare să îndeplinească criteriile stabilite în Rezoluția MEPC.184(59) și ca pH-ul acesteia să nu depășească 8,0.
Biocombustibili	Utilizarea biocombustibililor, astfel cum sunt definiți în Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care sunt conformi cu standardele relevante CEN și ISO Amestecurile de biocombustibili și combustibili marini trebuie să fie conforme cu standardele privind conținutul de sulf stabilite la art. 9, art. 7 alin. (1)—(4) și (6), art. 10 și 11 din prezenta hotărâre.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ**privind lansarea în circuitul numismatic a setului de monetărie cu tema
80 de ani de la inaugurarea Muzeului Național al Satului „Dimitrie Gusti”**

Art. 1. — În conformitate cu prevederile Legii nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, începând cu data de 3 mai 2016, Banca Națională a României va lansa în circuitul numismatic un set de monetărie cu tema *80 de ani de la inaugurarea Muzeului Național al Satului „Dimitrie Gusti”*.

Setul de monetărie va conține monedele românești aflate în circulație, respectiv 1 ban, 5 bani, 10 bani, 50 bani și cele comemorative de 50 bani (Aurel Vlaicu, Mircea cel Bătrân, Neagoe Basarab, Vladislav I Vlaicu, 10 ani de la denominarea monedei naționale și lăncu de Hunedoara), precum și o medalie din argint.

Art. 2. — Caracteristicile medaliei din argint sunt următoarele:

Metal	argint
Titlu	800‰
Formă	rotundă
Diametru	28 mm

Greutate	15,5 g
Calitate	proof
Cant	neted

Aversul prezintă o compoziție simbolizând modelul satului românesc reprezentat ca în sigla muzeului.

Reversul redă portretul și numele lui Dimitrie Gusti și anii între care a trăit „1880”, „1955”.

Art. 3. — Medalia din argint și monedele care alcătuiesc setul sunt realizate în condiții de calitate proof.

Art. 4. — Setul de monetărie va fi prezentat sub formă de pliant, introdus într-un etui, piesele componente fiind încastate în locașuri speciale.

Art. 5. — Lansarea în circuitul numismatic a setului de monetărie cu tema *80 de ani de la inaugurarea Muzeului Național al Satului „Dimitrie Gusti”* se realizează prin sucursalele regionale București, Cluj, Iași și Timiș ale Băncii Naționale a României.

Președintele Consiliului de administrație
al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 27 aprilie 2016.
Nr. 11.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.



5 948368 936287